

*nyaralók, villanyoszlopok merülésére.
mert így kezdődik, parttalan
folyamokkal, vészelő vadak kapálózó
áramaiba kapaszkodva.*

ugornyai látomás

*a tiszához hívtalak, de nem volt alkalmas ez az ősz:
határidős munkák, pénzhiány, alkalmatlan betek
szellemi kalandra, valódi átvegyülésre.*

*időszakos hely ez, vasbetongerendákra épített
vityillókkal, nyári otthonok, éktelen forró bulik
után vetkőzik itt össze természet, válik menedékké
part. harsogó dolmányos varjak, villanykötélen
cikázó mókusok, óriás nyárfák alatt, hol ámulunk,
hol röhögünk eszmélettel a szentimentális őszi
elsárguláson.*

*szamos barnáját, tiszta zöldjét külön folyóként látod
az összefolyástól egész a hídig. csak ha pesten jár az ember,
szokás dicsekedni „szőke tiszáról”, „sárga szamosról”.*

*valójában némán vonulni az árban, beismer-
hetetlen szerelmek lehetnek ilyen meleg partú,
elragyogóan zöld, elragadóan barna folyamok.*

DERES KORNÉLIA

Rengeteg: át sose vágta

*Ezt tanuld meg: az álmok alatt
nincsen semmi, csak egy rengeteg
rágott széle.
Úgy is mondhatnánk, bejárata.
De nem lépsz be: egyszerre
ott vagy. Megfogansz odabent.*

*Ősi szavakból szőtték ezt az erdőt,
át sose vágta. Tabletta nem fog
rajta, se kard. Van benne valami
ádáz, levegőtlen, modoros.
Összetett szemekkel figyelnek a fáit.*

*Ezt tanuld meg: a kötött formákat
legfőbb ideje átvágni.*

*Bent mondókákat szül a talaj:
„kis barnánk, téged majd fel-
morzsolunk, morzsolunk”.
Korrekt kis ének. Hallottad
mindig egyetemre menet.
Ezt a dallamot erek szövik át:
el sose vágta. De majd most,
mikor mindenki egyszerre
némul meg.*

*A tudatból egy nyestfejű ügynök
közben hamiskásan kipislog.
Kornyikál.*

Hibás körök

*Egy dobozban ébredsz. Jó kis kelés.
Sötéten és pecsét alatt, mint halálhírt
hozó levél. Előbb a pánik. Jól ismert
körvonalai: erő és demonstráció.
Tudod, át kéne állni a külvilági
frekvenciára, hallani a megtartó
zajokat. De hiába, csak a belső
dobok tam-tam ritmusa.
Tüdő és szív így kit vezet meg?*

*Egy dobozban ébredsz, mint vatta-
színű gyógyszer. Körülötted már
kifogytak a társak. Dörömbölnél,
de kezedet sem bírod emelni.
Persze lehet, hogy nincs is.
Elfogyott belőled az ín, az izom,
az ér és hús. Hangod nem ver
visszhangot sehol.
És ez a dízlet így
túl ismerős, túl gyanús.*

*Át kéne állni valaki másnak
az észjárására. Akit nem nyomaszt
az álom. És ébredni is
felöltött módra tud.*